

vist sig meget ofte, hvor lidet forudseende man har været. Ved selve Givelsen af Forsatningen, af Grundloven, havde man jo ganske andre Anstuelser om, hvorledes det Hele vilde udvilde sig, end man nu har. I det Hele taget tror jeg, at den Anstuelse, at det danske Folk skulde være forskjelligt fra andre Folk, favner enhver rimelig Grund. Forholdet er akkurat det Samme her, som andetsteds, der er ingen anden Forsjæl end den mellem det Større og det Mindre. Vi kunne ikke her spendere saamange Penge paa Valgagitation af den Grund, at vi ikke have dem: men Sjogleriet, Karakteren af det Hele, det, som det kommer an paa, vil blive det Samme. Det ærede Medlem sagde i sit sidste Foredrag angaaende Høires Stilling og navnlig min Stilling til hele Sagen om hemmelig Afstemning, at den havde nogen Lighed med et Ekstovsforhold. Han kom der ind paa et Billede, som det er vanskeligt at indlade sig nærmere paa. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa dette, det er et delikat Emne; men jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at selv i dette Forhold, i Ekstovsforholdet, har man udmærket Brug for Ordene „betimelig“ og „ubetimelig“. Thi det er ikke ubekendt, at en Tilnærmelse i urette Tid kan kaldes ubetimelig, saa at der ogsaa indenfor selve Billedet ikke er Noget, som kan føre mig bort fra min Tankegang. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) tillod sig at være temmelig skarp i sine Udtalelser imod mig. Det var ham ganske ufatteligt, at jeg kunde karakterisere Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag som ubetimelig, og han slog stærkt paa, at det var den Anstødssten, hvorpaa mange Lovforslag, og navnlig hans Lovforslag, strandede. Ja, det er fuldkommen rigtigt, og jeg tror, at de allersleste Lovforslag, som ville komme fra socialistisk Side, ville blive erklærede for ubetimerlige baade i dette Dieblit og i en temmelig lang Fremtid. Det er en Indvending, som det ærede Medlem maa være forberedt paa at møde her i dette Thing i mange Aar, saalænge han er Medlem af det, og som han maaste ogsaa vil faae at høre, naar den Tid er forbi, at han er her. Forsaavidt det ærede Medlem jærlig anførte Lovforslaget om Tillæg til Helligdagsloven og dens Bestemmelser, hvorved der skulde indføres en tvungen Friidag for Arbejderne, er det ganske rigtigt, at det ogsaa blev erklæret for ubetimeligt fra min Side, fordi Forholdene hertilands for Tiden ikke kunne antages at være saaledes, at der er Brug for en saadan Bestemmelse, for at anvende en saadan Tvang, da man ad Fri-

villighedens Bei formentlig har naaet et tilfredsstillende Resultat i denne Henseende. Jeg antager, at det ikke blot er mig, men jeg er overbevist om, ogsaa hele Mindretallet, som har den Opfattelse. Derom vil det ærede Medlem bedst kunne overbevise sig, naar den Sag atter kommer til Forhandling. Det kan altsaa ikke paa nogen Maade bringe mig til at fravige det Synspunkt, at jeg saar at høre, at det indtræder noget ofte, at Ordet „ubetimelig“ fremsføres, thi det stemmer med de virkelig faktiske Forhold. Det ærede Medlem kritiserede mine Ytringer om, hvorledes en Masseagitation vil søge at skabe en Overbevisning hos Vælgerne. Han sagde, at man behøvede ikke paa den Maade at bibringe Vælgerne en Overbevisning. Det vil jeg saa overmaade gjerne tro. Jeg har heller ikke udtalt mig derom, men kun om den Maade, hvorpaa man andet Steds og her søger at bibringe Vælgerne Overbevisning, og om den Maade, hvorpaa baade det socialistiske og andre politiske Partier søge at opnaa det ved at gjøre stærkt Indryk paa Vælgerne, nemlig ved en hel Del Sjogl. Jeg antager iøvrigt, at naar saade det ene og det andet Parti i Kjøbenhavn kommer fjørende igjennem Gaderne med Vogne, hvorpaa der er alle mulige Opslag og Paafrister, er det en meget god Begyndelse til en hel Del Valgagitation med det Formaal at bibringe Vælgerne den rigtige Overbevisning, selv om man forøvrigt med det ærede Medlem maa forudsætte, at de allerede have den i Forveien. Det ærede Medlem var jo, som alt omtalt, mindre tilfreds med mine Udtalelser. Derimod var han ret venlig stemt lige overfor den ærede Minister's Udtalelser og stillede dem i bestemt Modsetning til mine og Mindretallets, hvilket glædede mig overordentlig. Thi jeg anser det for at være af langt større Betydning, om det ærede Medlem vænner sig til at følge den ærede Minister, end om han synes godt om mig. Hans Sympathi for Ministeren i denne Sag har sin Betydning. Men det ærede Medlem baserede denne Adskillelse mellem Ministeren og mig paa Noget, som ikke var ganske rigtigt. Han sagde, at jeg vilde først have indført en bedre Valgkredsinddeling, men det vilde Ministeren ikke. Jeg skal nu gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hverken i Betænkningen eller i mine Udtalelser foreligger der Noget som helst om, at jeg først vil have dette. Jeg har sagt, at disse Ting naturlig stod i Forbindelse med hinanden og burde komme under Forhandling sammen. Hvad den ærede Minister har tænkt med sin